

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ

ဦးသော်ဇင်

ဗုဒ္ဓဃောသာ၊ ဆရာထေရ်မြတ်
 ကဝိထွတ်လျှင်၊ ပိဋကတ်နှုတ်
 နက်စံထုတ်သား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
 သစ်စက်စက်ကို၊ သိုဝှက်သိကြား
 ကွယ်ရာထားမှ၊ စီးပွားရှာရှာ
 နှင်းပြန်လာသို့...။

ရှင်ရဋ္ဌသာရဆို ကိုးခန်းပျို့ နိဂုံး(၉)မှ ကောက်နုတ်သော လင်္ကာဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်အချုပ်မှာ “ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအမည်ရှိသော ဆရာထေရ်မြတ်ကဝိထွတ်သည် ပိဋကတ်တော်မှ လေးနက်စွာ စံပြုလောက်သော အနှစ်သာရကို ထုတ်နုတ်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

ကျမ်းကို ကြိုးပမ်းတော်မူ၏။ စီရင်ပြီး အသစ်စက်စက်ကျမ်းစာကို သိကြားမင်းဝှက်သို့ထား
၏။ ထို့နောက် လူအများ၏အကျိုးစီးပွားအတွက် ပြန်လည်ပေးဆက်သကဲ့သို့ ဟူ၍ဖြစ်၏။

ထိုနည်းနှင့်နှင်ပင် ရှင်ရဋ္ဌသာရသည် ဟတ္ထိပါလဇာတ်တော်မှ ထုတ်နုတ်၍ စတုဓမ္မ
သာရကိုးခန်းပျို့ကို ဖွဲ့ဆို၏။ ထို့နောက် ဇာတ်ပေါင်းခန်းမှာ ပျောက်ဆုံးသွား၏။ သုံးနှစ်
ကြာမှ ကံအားလျော်စွာ ပြန်လည်တွေ့ရ၏။ ရှင်ရဋ္ဌသာရသည် ဤအဖြစ်ကို ရှင်ဗုဒ္ဓဃော
သ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပျောက်ကွယ်ရာမှ ပြန်လည်ရရှိခြင်းနှင့်နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤတွင်ဆိုလိုသည်မှာ ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏အကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏အကြောင်းကို မဟာဓမ္မသင်္ကြံအမတ်ကို ဖြေဆိုသော “သာသနာ
လင်္ကာရစာတမ်း”၌ အတန်ပြည့်စုံစွာ တွေ့ရ၏။ အမတ်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိနှင့်စူဠ
ဝင်တို့၌ လာရှိသည်တို့ကို အခြေခံပြီး ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိကို “ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း တမ္ပဒီပတိုင်း အရိမဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့၊ အ
မည်မသိ မထေရ်ပြုသည်”ဟု ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌ဆို၏။ ယင်းမှာ နိဿယလည်းရှိ၏။
ပျို့လည်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်ဆရာ ပြန်ဆိုသည်ဟု မသိရချေ။

ပုဂံက မထေရ်သည် ဘယ်အထောက်အထားဖြင့် ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိကို စီရင်ပါသ
နည်း။

မဟာဝံသ နောက်ဆက်တွဲ၌ ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိ ၃၂-ဂါထာရှိ၏။ ယင်းကို အခြေခံပြီး
ပုဂံက မထေရ်သည် ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိကို စီရင်လေသလောဟု တွေးတောကြ၏။

စူဠဝင်ဟူသည်မှာလည်း မဟာဝံသ နောက်ဆက်တွဲပင် ဖြစ်၏။ မဟာဝံသကို မဟာ
ဝင်ဟု မြန်မာတို့ခေါ်ဆို၍ ယင်း၏နောက်ဆက်တွဲကိုမူ စူဠဝံသ=စူဠဝင်ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

စင်စစ် ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိနှင့်စူဠဝင်မှာ အခြေခံအားဖြင့် အတူတူပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။
စူဠဝင်မှာ မဟာဝင်နောက်ဆက်တွဲအလုံးစုံ၏အမည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဃောသုပုတ္တိမှာ ယင်း
နောက်ဆက်တွဲတခန်း တကဏ္ဍ၏အမည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အခြံအရံဖြစ်သော အ
ကြောင်းအရာ အတော်များများ ကွဲပြားထူးခြားသည်တို့ကို တွေ့ကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤ
တွင် သီဟိုဠ်မဟာဝံသမူရင်းမှ ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသနှင့်စပ်လျဉ်းသော ဂါထာအချို့ကို မဟာဝံသ
တာရာမ နိကာယသာသနာဝင်၌ အရှင်ကေလာသ ဘီအေ(ဂုဏ်ထူး)ထုတ်ဖော်ထားသည့်
အားလျော်စွာ ပြန်ဆိုမည်ဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြင့် သာသနာလင်္ကာရစာတမ်းမှ အဆိုအမိန့်နှစ်ရပ်
နှင့်မဟာဝံသကျမ်းရင်းကို ဆက်စပ်လေ့လာနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါ၏။

ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီးအရပ်၌

ဖွားမြင်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်

ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ ကလာအတတ်တို့ကို

ကျွမ်းကျင်ပေါက်ရောက် တတ်မြောက်၏။

ဝေဒသုံးပုံတို့၌လည်း

တဘက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်၏။

ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အနီးအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောမဟာဗောဓိပင်ရှိရာ ဗုဒ္ဓဂယာဖြစ်၏။ ဂယာဟုလည်း အတိုခေါ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့တွင် လွန်စွာထင်ရှားသောအရပ်ပင်တည်း။

ကလာဟူသည်မှာ အတီးအမှုတ် အဆိုအကမှစ၍ ဆေးဆိုးပန်းရိုက် အစရှိသော အတတ်ငယ်(၆၄)ပါးတို့ဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့သည် ယင်းကို အကခြောက်ဆယ့်လေးမျိုး ဟု ထင်မှားနေကြ၏။ ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ အတတ်ငယ်ပေါင်း (၆၄)ပါးကို “ကလာ”ဟုခေါ်လေသည်။

ဝေဒသုံးပုံမှာ (၁) ဣရု၊ (၂) သာမ၊ (၃) ယဇုဝေဒတို့ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်အခါက အထဗ္ဗဝေဒ မပေါ်သေးချေ။ အဆိုပါ ဝေဒသုံးပုံသာရှိသေး၏။ ယခုအခါမှာ ဝေဒမှာ ငါးပုံအထိရှိနေလေပြီ။ နောက်နှစ်ပုံမှာ အထဗ္ဗဝေဒနှင့်ပြဇာတ်ခေါ် နာဠကဖြစ်၏။

အယူဝါဒအမျိုးမျိုး၌

ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသဖြင့်

အယူအဆတို့မှာ ရဲရင့်လှ၏။

သူသည် ဝါဒယှဉ်ပြိုင်လို၍

ဇမ္ဗူဒိပ်၌ လှည့်လည်ကာ

ဝါဒပြိုင်ပွဲ ဆင်နွှဲလေ၏။

ထိုစဉ်အခါ ပညာရှိကြီးတို့သည် အများအားဖြင့် ဝါဒရှင်များ ဖြစ်ကြ၏။ မိမိတို့၏ ဝါဒကို စွဲကိုင်ပြီး တံခွန်ထူသူများဖြစ်၏။ မြို့ကြီးများတွင် ဝါဒပြိုင်ပွဲများ ရှိကြ၏။ အချို့

သောဝါဒပွဲတို့ကို ပြည့်ရှင်မင်းတို့က ကြီးမှူးကျင်းပလေ့ရှိ၏။ ထိုတွင် မိထိလာပြည် ဇနက (သီတာဒေဝီ၏ခမည်းတော်)မင်းကြီး၏ဝါဒပြိုင်ပွဲသဘင်မှာ လွန်စွာကြီးကျယ်ကြောင်း ဟိန္ဒူ စာပေတို့၌ ဖွင့်ဆိုကြ၏။ ထိုတွင် ဇမ္ဗူဒီပါတလွှား၌ ထင်ရှားသော ဥပနိသျှဒ်ဆရာကြီးများ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြ၏။ ထို့အတူ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ပုဏ္ဏားလုလင်သည် ဝါဒပြိုင်ပွဲဆင်နွှဲရန် လှည့် လာခြင်းဖြစ်၏။

သူသည် ဝါဒပြိုင်ပွဲ ဆင်နွှဲလျက်

ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ရောက်၏။

ညချမ်းအချိန်အခါ၌

ပုဒ် ပါဠိ အက္ခရာ အပြည့်အစုံ

သံစဉ် ညီညွတ်မှန်စွာဖြင့်

ပတဇ္ဇလိ၏အယူဝါဒကို

ပြန်လည် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၏။

ပတဇ္ဇလိမှာ ယောဂဒဿနကို စီရင်သော ရသေ့ကြီး၏အမည်ဖြစ်၏။ သူ၏အယူ ဝါဒမှာ ယောဂဒဿနပင်ဖြစ်မည်။ ယင်းမှာ ယနေ့တိုင် လွန်စွာထင်ရှားသော ယောဂကျမ်း ဖြစ်၏။ ယောဂဒဿန၏ဆိုလိုရင်းမှာ အကျဉ်းချုပ်မှာ စနစ်တကျ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို လေ့ကျက်ပြီး ကုဿရဘုရားရှင်၌ အာရုံစိုက်သော အစီအရင် ဖြစ်၏။ ဤယောဂမှာ လွန် စွာထင်ရှားသော်လည်း ယင်းကို စီရင်သော ရသေ့ကြီးပတဇ္ဇလိနှင့်တွဲဖက်၍ သိသူကား လွန်စွာနည်းပါး၏။

ထိုကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသော

ရှင်ရေဝတမဟာထေရ်သည်

“ဤသတ္တဝါကား ပညာကြီး၏။

ဆုံးမသွန်သင်ထိုက်၏”ဟု သိသဖြင့်

“မြည်းသံဖြင့် မြည်တွန်နေသူကား

အဘယ်သူနည်း”ဟု မေးလိုက်၏။

“မြည်းသံ၌ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို
သင်သိသလော”ဟု ပြန်၍ပြော၏။

“ငါသိပါ၏”ဟု ဆိုလေသော်
လုလင်သည် မိမိဝါဒကို တင်ပြ၏။

မဟာထေရ်သည် မေးသမျှကို ဖြေပြီး

အမှားအယွင်းအချို့ကို ထောက်ပြ၏။

ရှင်ရေဝတသည် လုလင်၏စိတ် နိုးကြွစေရန် သူ၏အသံကို မြည်း၏အသံဖြင့် နှိုင်း
ယှဉ်နှိုင်းချလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် စိတ်ထလာပြီး ဝါဒပြိုင်ရန် စိမ်းခေါ်ခြင်း
ဖြစ်၏။

လုလင်တင်ပြသော ဝါဒမှာ ပတဉ္စလိရသေ့ကြီး၏ယောဂဒဿနပင်ဖြစ်မည်။ ထိုတွင်
ထွက်သက်ဝင်သက် ရှုရှိုက်နည်းမှာ ဝါဒတင်လောက်အောင် ခက်ခဲနက်နဲခြင်းရှိလှမည် မ
ဟုတ်ချေ။ ယနေ့တိုင်အောင် ဖြေရှင်း၍ မရနိုင်သေးသည်မှာ “ဣဿရဘုရားရှင်”နှင့်ပတ်
သက်သောပြဿနာဖြစ်၏။ မိထိလာပြည်ဘုရင် ဇနကမင်းကြီး၏မဟာသဘင်မှာလည်း ဤ
ပြဿနာသည် ထိပ်ဆုံးက အခက်ဆုံးဖြစ်၏။ ဤတွင်လည်း ထိုပြဿနာပင် ဖြစ်မည်ထင်ပါ
၏။ သို့ရာတွင် ရှင်ရေဝတသည် ပုဏ္ဏားလုလင် သဘောကျအောင် ရှင်းပြတော်မူနိုင်သော
ဟူ၏။ အကယ်၍ ထိုရှင်းလင်းချက်ကို သိရပါမူကား ကောင်းလေစွ။

ထို့နောက် လုလင်က “သင်သည်လည်း

မိမိဝါဒကို ပြလော့”ဟု တိုက်တွန်း၏။

သူသည် အဘိဓမ္မာပါဠိတော်၏

အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသက်ဝင်နိုင်၍

“ဤမန္တန်ကား အဘယ်နည်း”ဟုမေး၏။

“ဗုဒ္ဓမန္တန်”ဟု မဟာထေရ်က ဖြေ၏။

“ကျွန်ုပ်သင်လို၏”ဟု တောင်းပန်သော်

“ရဟန်းပြုမှ သင်ရမည်”ဟု ဆိုလေ၏။

“ရှင်ရေဝတသည် အဘိဓမ္မာနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်တို့ကိုမေး၏။ ယင်းကို ပုဏ္ဏားလုလင် ဆင်ခြင်သော်လည်း” ဟူသော စကားတို့မှာ ဂါထာဗန္ဓ၏မြူပံကွက်ဖြစ်၏။ ဤအကွက်ကို ထုတ်ဖော်နိုင်မှ အဆင်ပြေချိမ့်မည်။

အဘိဓမ္မာမှာ ယခုအခါ လူများထင်မှားနေသော “ဖီလော်ဆော်ဖီ” မဟုတ်ချေ။ ဥပနိသျှဒါ၊ ဒဿနတို့လည်း မဟုတ်ချေ။ သုတ္တန်ဓမ္မထက် လွန်ကဲထူးမြတ်သော ဗုဒ္ဓဓမ္မဖြစ်၏။ ယင်းမှာ (၁)ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ (၂) ဝိဘင်း၊ (၃) ဓာတုကထာ၊ (၄) ပုဂ္ဂလပညတ်၊ (၅) ကထာဝတ္ထု၊ (၆) ယမိုက်၊ (၇) ပဋ္ဌာန်းတို့ဖြစ်၏။ ဤခုနစ်ကျမ်းကိုသာ အဘိဓမ္မာဟုခေါ်၏။ အခြားကျမ်းတို့မှာ အခြားကျမ်းတို့သာ ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မာမဟုတ်ချေ။

မန္တန်ကို ပါဠိလို မန္တ၊ သက္ကတလို မန္တရ ဟုခေါ်၏။ ယင်း ပါဠိ သို့မဟုတ် သက္ကတကို မြန်မာတို့က မန္တန် သို့မဟုတ် မန္တယား ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ပရိတ်ကြီး နိဒါန်းဂါထာကို ဖွဲ့ဆိုသော ပညာရှင်သူတော်စင်တို့သည် ခန္ဓသုတ်ကို ဒိဗ္ဗမန္တန်၊ မောရသုတ်ကို ဗြဟ္မမန္တန်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို သြသမမန္တန်ဟု သမုတ်ကြ၏။ နတ်မန္တန်၊ ဗြဟ္မမန္တန်၊ ဆေးမန္တန်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ စင်စစ် မန္တန်ဟူသည် “ဝေဒဝါကျ” ဖြစ်၏။ ဝေဒမှ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြဆိုသော အစီအရင်ဖြစ်၏။ ပုဏ္ဏားလုလင်သည် ဝေဒဝါကျထင်၍ မေးခြင်းဖြစ်မည်။

သူသည် ထိုမန္တန်ကို လိုချင်၍
ရဟန်းပြုပြီး ပိဋကတ်ကို သင်၏။
နောင်အခါ ဤဘုရားမြတ်သည်ကား
တစ်ကြောင်းတည်းသော ခရီးဟု သိသွား၏။

သူသည် ဝေဒပါရဂူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သောသူသည် လိုလိုချင်ချင်နှင့် ပိဋကတ်ကို ကောင်းစွာသင်ကြားပါလျှင် ကောင်းစွာတတ်မြောက်မည်သာဖြစ်၏။ တကယ်တတ်မြောက်လျှင်လည်း တကယ်ပင် သဘောပေါက်နိုင်၏။ သူသည် ပိဋကတ်တော်ကို တစ်ကြောင်းတည်းသောခရီးဟု သိသွား၏။ လွတ်မြောက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရန်မှာ ဤခရီးတစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး တခြားခရီးဖြင့် မရောက်နိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်ဖို့လိုလှပါ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ အသံတော်ပမာ
အသံသာယာ လေးနက်သောကြောင့်
ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် ကမ္ဘာမြေအပြင်၌

ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု သူ့ကို

“ဗုဒ္ဓယောသ”ဟု မှည့်ခေါ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဂယာမှ ပုဏ္ဏားလုလင်သည် ရှင်ရေဝတထေရ်၏ချီးမြှောက်မှုကြောင့် ယခုအခါ ရှင်ဗုဒ္ဓယောသဟု မြင့်မြတ်သော ရဟန်းတော်တစ်ပါးဖြစ်လာ၏။ ယောသဟူသည်မှာ ကြွေးကြော်သံဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓကြွေးကြော်သံဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါ၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မကို ကြွေးကြော်သူပင်တည်း။

ရှင်ဗုဒ္ဓယောသသည် ထိုကျောင်း၌

ဉာဏောဒယကျမ်းကို စီရင်ပြီးလျှင်

ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏အဖွင့်ဖြစ်သော

အဋ္ဌသာလိနီကို စီရင်လေ၏။

ယခုအခါ ပါဠိစာပေလောကမှာ “ဉာဏောဒယ”ဟူသောအမည်ဖြင့် တစုံတခုသော စာပေကျမ်းဂန်ကို မတွေ့မမြင်ကြသေးချေ။ သီဟိုဠ်ပါဠိပညာရှင်တို့ကမူ ဉာဏောဒယဟူသည်မှာ ဉာဏ်ကို တိုးပွားစေသော မိလိန္ဒပဉာကျမ်းစာဖြစ်သည်ဟု မှန်းဆကြ၏။ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာမှာ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓသာသနာ၌ လွန်စွာထင်ရှားလှသိများလှ၏။

ထိုအကြောင်းကို သိ၍

ရှင်ရေဝတထေရ် ဆို၏။

ဤ၌ ပရိတ္တ အဋ္ဌကထာကိုသာ

ဆောင်ရွက်လေ့ကျက်ကြ၏။

ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုသော

အဋ္ဌကထာကလည်း မရှိ၊

အာစရိယ ဝါဒကွဲလည်း မရှိ။

ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုသော အဋ္ဌကထာဟူသောစကားကို ထောက်ပါက “ပရိတ္တအဋ္ဌကထာ”ဟူသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော ပါဠိတော်ဖြစ်မည်ဟု အချို့ကယူဆကြ၏။ အချို့ကလည်း အဋ္ဌကထာအကျဉ်းချုပ် ဖြစ်၏ဟုဆိုကြ၏။ အခုအခါ“ပရိတ္တအဋ္ဌကထာ”ဟူ၍ စာပေကျမ်းဂန်မရှိသေး၍ မှန်းဆကြခြင်းဖြစ်၏။

သံဂါယနာ သုံးတန်တင်ပြီးသော

ဘုရားဟော ဒေသနာနှင့်တကွ

ရှင်သာရိပုတ္တရာ စသူတို့

ဟောကြားသော ဒေသနာစုကို

ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူ၍

ပညာရှိသော ရှင်မဟိန္ဒသည်

သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် စီရင်သော

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော

သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာသည်

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရှိ၏။

သင်သည် သီဟိုဠ်သို့သွား၍

မိမိ မာဂဘာသာဖြင့်

ပြန်ဆိုရေးသားပါလော့။

ယင်းသည် တလောကလုံး၏

အကျိုးစီးပွား ဖြစ်လိမ့်မည်

ရှင်ရေဝတထေရ်က ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား သီဟိုဠ်သို့သွား၍ သီဟိုဠ်ဘာသာအဋ္ဌကထာတို့ကို ပါဠိဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရန် တိုက်တွန်း၏။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သီဟိုဠ်သို့ ကြွသွားသည့်အကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိ၌ ဤသို့ဆို၏။

ထိုအခါ မဟာသဗ္ဗဒ္ဓရာအပြင်ဝယ် သုံးရက်ကူးသင်္ဘောခရီးသို့ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ စီးသော သင်္ဘောလည်း သီဟိုဠ်သို့ အသွားရောက်သည်။

ထို့အတူ အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ်စီးသော သင်္ဘောလည်း သီဟိုဠ်က အပြန်ရောက်သည်။

သိကြားနတ်တို့ အာနုဘော်ကြောင့် မထေရ်နှစ်ပါးစီးသော သင်္ဘောနှစ်စီး ဆိုင်မိကြသည်။

ထိုသို့ဆိုင်မိလျှင် ကုန်သည်သင်္ဘောသားတို့ ကြောက်လန့်၍ ငိုကြွေးကြကုန်သည်တွင် အချင်းမေးမြန်းသဖြင့် မထေရ်နှစ်ပါးတို့ အသွားအပြန် သင်္ဘောဆိုင်မိသောအကြောင်း၊ ပိဋကတ်ကူးလာသော အကြောင်းများကို ပြောဟောပြီးမှ-

“အကျွန်ုပ်စီရင်သော ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းကို စကားပေါ့ဖြစ်သည်။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ စကားလေးမဟုတ်ဟူ၍ ပိဋကတ်ကို မပြန်ခဲ့ မကူးခဲ့ရ။ သင်မူကား ပိဋကတ်သုံးပုံအဖွင့် အဋ္ဌကထာစကားလေးကို ပြုပါလေ”ဟု အရှင်ဗုဒ္ဓယောသကို အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ်မှာထား၍ မိမိအား သိကြားမင်းပေးသော ဖန်ခါးကြစုသီးနှင့်သံအရိုးတပ်သော ကညစ်ကိုင်း၊ သွေးကျောက်ကိုင်း ပေးလိုက်၏။

မထေရ်နှစ်ပါး စကားပြောဟောပြီးလျှင် သင်္ဘောနှစ်စီးလည်း အလိုလိုပင်ရှဲ၍ သွားကြလေ၏။

အရိမေတ္တယျဘုရားလောင်း

ရှင်ဗုဒ္ဓယောသသည်

ရှင်ရေဝတ၏အမိန့်ကို

ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလျက်

မဟာနာမမင်းလက်ထက်

သီဟိုဠ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။

ရှင်ဗုဒ္ဓယောသ သီဟိုဠ်သို့ရောက်သော နှစ်ကို သီဟိုဠ်မင်းဆက်ဖြင့် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ သီဟိုဠ်၌ မဟာနာမမင်း မင်းပြုသောနှစ်မှာ ရာဇောဝါဒကျမ်းအလိုအားဖြင့် “ကိုးရာနှစ် ဆယ်ပြည့်တွင် ညီတော်မဟာနာမ နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မင်းပြုသည်”ဟု ဆို၏။ ဗုဒ္ဓသာသနိက ပထဝီဝင်ကျမ်းကြီး၌ကား ရှင်ဗုဒ္ဓယောသ သီဟိုဠ်သို့ရောက်သောသက္ကရာဇ်ကို “သာသနာသက္ကရာဇ်(၉၃၀)ခုနှစ်”ဟု ဆို၏။ မဟာဝိသုတာရာမသာသနာဝင်၌ “မဟာနာမမင်းလက်

ထက် သာသနာသက္ကရာဇ်(၉၅၅)ခုနှစ်”ဟု ဆို၏။ သုံးပုံအိတ်ထောင့်ကျမ်း၌ကား သံပေါက် စပ်၍ပင် မှတ်သားထား၏။

ကိုးရာသုံးဆယ်၊ ငါးနှစ်ကယ်
ကူးသယ် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာ၊
မဟာနာမ၊ ခေါ်တွင်ထ
ရာလက်ထက်မှာ
လောဟပါသာဒ၊ ပဌမ
နေထ ဘုံ၌သာ။
သီဟိုဠ်ဘာသာ၊ စွန့်ခွာပယ်ချ
မာဂဓ၊ ပြန်ထခဲ့တုံပါ။

ထိုအလုံးစုံတို့ထက် ရှေးကျသော သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း၌လည်း “မဟာနာမ မင်း နန်းစံ ၂၂-နှစ်ကို ပေါင်းသော် သာသနာ ၉၃၀-တွင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သီဟိုဠ်ကျွန်း သို့ရောက်သတည်း”ဟု ဆိုလေ၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာတွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမှာ အရေးကြီးလှပါ၏။ ထို့ကြောင့် သာသနာမမ ကပုဂ္ဂိုလ်သူမွန်တို့သည် အရှင်၏အကြောင်းကို ကောင်းစွာမှတ်သားကြရန် ကြံဆောင်ကြ ခြင်းဖြစ်၏။

အလုံးစုံ ကောင်းမြတ်သော
ရဟန်းတော်တို့ သီတင်းသုံးရာ
မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်သို့
ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ရောက်လျှင်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ သွားကာ
သံဃပါလမထေရ်၏ထံ၌
သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာအားလုံးနှင့်

ထေရဝါဒကို သင်ယူပြီးလျှင်
ဤသည်သာလျှင် ဘုရားရှင်၏
အလိုတော် ဖြစ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်၏။

ထိုစဉ်အခါက သီဟိုဠ်တွင် အယူအဆ မတူကွဲပြားသော ဂိုဏ်းကြီးသုံးဂိုဏ်းရှိ၏။
ယင်းတို့မှာ (၁) မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်း၊ (၂) အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း၊ (၃) ဇေတဝနဝါသီ
ဂိုဏ်းတို့ဖြစ်၏။ ထိုတွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းသို့ ရောက်သွားခြင်း
ဖြစ်၏။

ထိုတွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်
သံဃာတော်တို့ကို စည်းဝေးစေပြီး
အဋ္ဌကထာ ပြုစုရန်အတွက်
ပိဋကတ်တော်တို့ကို ကျွန်ုပ်အား
ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်၏။
ထိုအခါ သံဃာတော်တို့သည်
ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ပေးပြီးလျှင်
ဤဂါထာတို့၌ သင်၏အစွမ်းကို
ငါတို့အား ပြပါဦးလော့။
ယင်းကို ကြည့်ပြီးမှသာလျှင်
ပေးသင့်က ပေးမည်ဟု ဆိုကြ၏။
ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်
အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကတ်ကို
ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်၌ စုပေါင်းကာ
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ဖွင့်ဆိုလေ၏။

သံဃာတော်တို့ပေးသော ဂါထာ ၂-ပုဒ်မှာ **သံယုတ်ပါဠိတော်လာ** ဂါထာ ၂-ပုဒ်ဖြစ်၏။ တစ်ပုဒ်မှာ နတ်သားက မေးလျှောက်သော ဂါထာဖြစ်၍ နောက်တစ်ပုဒ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဖြေကြားတော်မူသောဂါထာဖြစ်၏။

နတ်သား၏အမေးဂါထာမှာ “အတွင်းအရှုပ်အထွေး အပြင်အရှုပ်အထွေးဟူသော အရှုပ်အထွေးသည် သတ္တဝါအပေါင်းကို ရှုပ်ထွေးစေပါ၏။ အရှင်ဂေါတမ ထို့ကြောင့် အရှင်ကို မေးပါ၏။ ဘယ်သူသည် ဤအရှုပ်အထွေးကို ဖြေရှင်းနိုင်ပါမည်နည်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏အဖြေဂါထာမှာ “ပညာရှိသူသည် သီလ၌တည်၍ ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိလျက် ရင့်ကျက်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်ပညာကို ပွားစေ၏။ ထိုသို့သောသူသည် ဤအရှုပ်အထွေးကို ဖြေရှင်းနိုင်၏” ဟူသည်တည်း။

အရှင်သည် ထိုနှစ်ဂါထာကို -

- (၁) သီလနိဒ္ဒေသ၊
- (၂) ဓူတင်္ဂနိဒ္ဒေသ၊
- (၃) ကမ္မဋ္ဌာနုဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ၊
- (၄) ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ၊
- (၅) သေသကသိဏနိဒ္ဒေသ၊
- (၆) အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ၊
- (၇) ဆအနုဿတိနိဒ္ဒေသ၊
- (၈) အနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ၊
- (၉) ဗြဟ္မဝိဟာရနိဒ္ဒေသ၊
- (၁၀) အာရူပုနိဒ္ဒေသ၊
- (၁၁) သမာဓိနိဒ္ဒေသ၊
- (၁၂) ဣဒ္ဓိဝိဓနိဒ္ဒေသ၊
- (၁၃) အဘိညာဏနိဒ္ဒေသ၊

(၁၄) ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၊

(၁၅) အာယတနနိဒ္ဒေသ၊

(၁၆) ဣန္ဒြိယသစ္စနိဒ္ဒေသ၊

(၁၇) ပညာဘူမိနိဒ္ဒေသ၊

(၁၈) ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊

(၁၉) ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊

(၂၀) မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊

(၂၁) ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊

(၂၂) ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊

(၂၃) ပညာဘာဝနာနိသံသနိဒ္ဒေသ ဟူသော အပိုင်းကြီး (၂၃)ပိုင်းတို့ဖြင့် ဖွင့်ဆို၏။ ဂါထာ (၁၄၀,၀၀၀)ပမာဏရှိ၏။

ထိုနောက် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်

မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်ကို သိတော်မူသော

သံဃာတော်တို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင်

မဟာဗောဓိပင်၏အနီး၌

အဆုံးအဖြတ် ခံယူရန် စီစဉ်၏။

ဤမဟာဗောဓိပင်မှာ ဗုဒ္ဓဂယာက မဟာဗောဓိ မဟုတ်ချေ။ ယင်းမှ သင်္ဃမိတ္တာ ထေရီ ယူဆောင်လာပြီး သီဟိုဠ်၌ စိုက်ပျိုးသောမဟာဗောဓိဖြစ်၏။ အရှင်သည် ထိုမဟာဗောဓိပင်၏အနီး၌ သံဃာတော်များ စည်းဝေးစေပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ဖတ်ကြား၍ အဆုံးအဖြတ် ခံယူမည်ဖြစ်၏။

သိကြားမင်းသည် အရှင်၏အစွမ်းကို

ရှင်လူအများ ထင်ရှားစေရန်

ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပေမူကို ဝှက်ထား၏။

ထို့ကြောင့် အရှင်သည် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်

ထပ်၍ အသစ်ရေးသားရ၏။

သုံးကြိမ်မြောက် ရေးပြီးသောအခါ

သိကြားမင်းသည် ယခင်ဝှက်ထားသော

ပေမူနှစ်စောင်ကို ပြန်၍ပေး၏။

သို့ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မူ သုံးစောင် ဖြစ်နေ၏။

ပါဠိဂါထာ၌ ဒေဝတာဟု ရှိ၏။ ဒေဝတာကို နတ်ဟုသာ ပြန်ဆိုရပါမည်။ သို့ရာတွင် ကိုးခန်းပျို့၌ “ဗုဒ္ဓဃောသာ၊ ဆရာထေရ်မြတ်၊ ကဝိထွတ်လျှင်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ သစ်စက်စက်ကို၊ သိုဝှက်သိကြား၊ ကွယ်ရာထားမှ၊ စီးပွားရှာရှာ၊ နှင်းပြန်လာသို့”ဟု စပ်ဆိုသည့်အစဉ်အလာ အတိုင်း သိကြားဟုပင် ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

ရဟန်းတော်တို့သည် မူသုံးစောင်ကို

တပြိုင်တည်း တိုက်ဆိုင် ရွတ်ဖတ်ကြ၏။

ပေမူသုံးဆူလုံး၌ ကျမ်းဂန်ပါဠိ

အနက်အဓိပ္ပါယ်၊ ရှေ့နောက် အစီအစဉ်

ထေရဝါဒ ပါဠိဝါကျတို့နှင့်

တစုံတရာ ကွဲပြားခြင်းမရှိဘဲ

အလုံးစုံ အကုန်တူညီလေ၏။

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့သည်

အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်

ဤရဟန်းသည် အမှန်မုချ

အရိမေတ္တယဘုရားလောင်းဟု

အဖန်ဖန် ကြွေးကြော်ကြ၏။

ထို့နောက် သံဃာတော်တို့သည်

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ

ပိဋကတ်ပါဠိတော်တို့ကို ပေးကြ၏။

အရှင်သည် လူသူကင်းဆိတ်သော

ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်း၌နေလျက်

သီဟိုဠ်ဘာသာ အဋ္ဌကထာတို့ကို

မာဂဘောသာသို့ ပြန်ဆိုလေ၏။

ဤကား မဟာဝံသပါဠိဂါထာအချို့ကို ပါဠိရှိသည့်အတိုင်းလိုလိုပင် မြန်မာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ဂါထာတို့ဖြစ်၍ ဂါထာအသွင် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၏။ အရှင် ကျမ်းပြုခြင်းအကြောင်းကို မော်လမြိုင်မြို့ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ တောင်ပေါက်ဆရာတော်က ဤသို့ဖွင့်ဆို၏။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဗုဒ္ဓနှစ် ကိုးရာကျော်မှာ ဇမ္ဗူဒိပ်မှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ကူး၍ အနုရာဓမြို့ မဟာမေဃဝန်ဥယျာဉ် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ သံဃပါလမထေရ်ထံ သီဟိုဠ်ဘာသာ မဟာအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာ၊ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာများကို ကောင်းစွာ လေ့လာသင်ယူပြီး ရှေးဦးစွာ ဆရာဖြစ်သော သံဃပါလမထေရ် တောင်းပန်တိုက်တွန်းချက်အရ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် **ဒါဌာနာဂမထေရ်** တောင်းပန်ချက်အရ **သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ** မည်သော ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် မယူရဒ္ဒတ ပဋနာဆိပ်၌ ရှေးက အတူနေခဲ့ဖူးသော **ဗုဒ္ဓပုတ္တမထေရ်** တောင်းပန်၍ **ပပဉ္စသုဒနီမည်သော မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာပါဠိကို** စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် ကိဉ္စိပူရမြို့၌ အတူနေခဲ့ဘူးသော **ဇောတိပါလမထေရ်** တောင်းပန်၍ **သာရတ္ထပကာသိနီမည်သော သံယုတ္တနိကာယ် အဋ္ဌကထာပါဠိကို** စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် ထို**ဇောတိပါလမထေရ်**ပင် တောင်းပန်၍ **မနောရထာပူရဏီ**မည်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် **ပရမတ္ထဇောတိကာ**မည်သော ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။ (တောင်းပန်သူ မထင်ရှား)

ထို့နောက် ကုမာရကဿပမထေရ် တောင်းပန်၍ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင် တော်မူ၏။

ထို့နောက် ပရမတ္ထဇောတိကာမည်သော သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို စီရင် တော်မူ၏။ (တောင်းပန်သူ မထင်ရှား)

ထို့နောက် မဟိသကတိုင်း မင်းမျိုးမှ ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဒေဝမထေရ်နှင့်ဗုဒ္ဓမိတ္တမထေရ် တို့က တောင်းပန်၍ ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် ဗုဒ္ဓသိရိမထေရ်တောင်းပန်၍ သမန္တပါသာဒိကာမည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌ ကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် သောဏမထေရ် တောင်းပန်၍ ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင် တော်မူ၏။

ထို့နောက် စူဠဗုဒ္ဓယောသမထေရ် တောင်းပန်၍ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာများကို စီရင် တော်မူ၏။

ဤအဋ္ဌကထာကျမ်းများကို စီရင်ပြီးနောက် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ ကူး၍ ဗုဒ္ဓဂယာမဟာ ဗောဓိသို့ အဖူးအမျှော် ကြွရောက်တော်မူကြောင်း ပဇ္ဇပခေါရူဝံသမည်သော မဟာဝင်သတ္တ တီသတိမပိုင်းမှာ ပြဆိုထား၏။

ဤ၌ ကျမ်းစီရင်ရန် တောင်းပန်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဒေဝ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓပုတ္တ၊ ရှင်ဇော တိပါလတို့ကား အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းမှဖြစ်ကြ၍ ရှင်ဗုဒ္ဓယောသနှင့်အတူနေ သီတင်းသုံးဖော် များဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်သည် အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း အန္ဓကတိုင်းဇာတိ ဖြစ်သင့် သည်ဟု ယခုခေတ် ပညာရှင်တို့ဆင်ခြင်ကြ၏။ ဤတွင် ရတနာပူရစတုတ္ထမြို့တည်နန်း တည်မင်းတရားကြီးလက်ထက်က မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီး မဟာဓမ္မသင်္ကြံ၏ အဆိုအမိန့်ကို လည်း မှတ်သားသင့်၏။

ဤသို့လျှင် ကျမ်းနှစ်စောင်၌လာသော အကြောင်းအရာနှစ်ပါးအားဖြင့် သီဟိုဠ်သို့ ကူး၍ အဋ္ဌကထာအလုံးစုံကို မာဂဓဘာသာအရေးအသားဖြင့် ရေးကူးပြီးမှ ရှင်ဗုဒ္ဓယော သသည် ဇမ္ဗူဒိပါသို့ ပြန်ခဲ့၏။

ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိတွင် စေရင်း ဆရာဆီသို့ပင် ဝင်ပြီးမှ မိဘထံသွားကြောင်းကို ဆို သည်။

စူဠဝင်တွင် အဋ္ဌကထာများကို မာဂဘောသာပြန်ဆိုပြီးမှ ဇေယျဒီပါသို့သွားကြောင်းကို ဆိုသည်။ အရပ်အမည် အကြောင်းအထူးမပါ။

သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်းပြည် သထုံပြည်သည် သီဟိုဠ်နှင့်သင်္ဘောလမ်း သင့်သည်ဟူ၍ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်နှင့်အညီ ပြန်ခဲ့ပြီးသော ပိဋကနှင့်တကွ သထုံပြည်သို့ ရောက်သည်ဟု စကားစဉ် စာတမ်းရှိကြသည့်အရာသာ သင့်မြတ်သည်။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏အကြောင်းအရာ အတ္ထုပတ္တိနှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအမိန့်ကွဲပြား ခြင်းတို့မှာ အတော်များများရှိ၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါအဋ္ဌကထာတို့ကို အရှင်ဖွင့်ဆိုခြင်းမှာ ကား အားလုံးပင် အညီအညွတ် လက်ခံကြ၏။ စင်စစ် အရေးကြီးသော အနှစ်သာရမှာ ဤအဋ္ဌကထာတို့ပင်ဖြစ်၏။ အရှင်သည် ထိုအဋ္ဌကထာတို့ကို စီရင်ပြီးနောက် ဤသို့လျှင် ဆုတောင်းပန်ထွာ ပတ္တနာပြု၏။

ငါသည်-

အကြင်ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို

ဆိုက်ရောက် ရရှိလေပြီ၊

ထိုကုသိုလ် ကောင်းမှု၏

တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ဖြင့်

ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်

တရားမင်းမြတ်စွာဘုရား၏

ချမ်းသာကိုဆောင်သော တရားကို

သိမြင်ကြသည် ဖြစ်၍

အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းသော

လွယ်ကူသော အကျင့်ဖြင့်

စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိသော

ငြိငြင်ပူပင်ဖွယ်ရာ မရှိသော

မြင့်မြတ်လှစွာသော

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကို
 ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။
 သူတော်ကောင်းတရားသည်
 ကြာမြင့်စွာ တည်ပါစေသတည်း။
 ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း
 တရားတော်၌ ရှိသေမြတ်နိုးကြစေသတည်း။
 မိုးသည် ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ
 အချိန်အခါ၌ ရွာပါစေသတည်း။
 ရှေးက မင်းမြတ်တို့သည်
 ပြည်သူတို့ကို တရားနှင့်အညီ
 စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့
 ထို့အတူ မင်းသည် ပြည်သူတို့ကို
 မိမိ သားသမီးကဲ့သို့ တရားနှင့်အညီ
 စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

အရှင်သည် ထိုမျှကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မဟာအတုလကုသိုလ်ကို ပြုပြီးလျှင် သတ္တဝါတို့၏အကျိုးကျေးဇူးသက်သက်အတွက် ဆုတောင်းတော်မူ၏။ အဘယ်မျှကြည်နူး ဖွယ်ကောင်းပါသနည်း။ စင်စစ် ဘုရားလောင်း၏စိတ်ထားမျိုးသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာတော်တို့က အရှင်ကို အရိမေတ္တယျဘုရားလောင်းဟုကြွေးကြော်ကြခြင်းဖြစ်ပေမည်။

သော်လင်

မှတ်ချက်။ ။၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် စစ်ပြန်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၁၀၂ မှ ၁၀၈ထိ)၌ လာရုံသော ဆောင်းပါးကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခြင်းမရှိဘဲ ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။